

**Матеріали науково-практичної конференції
«СУЧАСНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ
В УРОЛОГІЇ, АНДРОЛОГІЇ ТА ОНКОУРОЛОГІЇ»
м. Дніпро
3–4 жовтня 2019 р.**

**ХІРУРГІЧНА КОРЕНЦІЯ МЕГАЦИСТУ
ВНАСЛІДОК ТРИВАЛОЇ ІНФРАВЕЗИКАЛЬНОЇ
ОБСТРУКЦІЇ**

Л.П. Саричев, Р.Б. Савченко

Українська медична стоматологічна академія

Впродовж останніх десятиліть відмічається стійкий крен у бік медикаментозного лікування ДГПЗ, яке усуває симптоми нижніх сечових шляхів (СНСШ), але не завжди перериває патологічний ланцюг і у ряді випадків призводить до невіправданого затягування оперативного лікування. За даними K.E.Andersson i співавт. (2011) у післяопераційному періоді майже у 50% пацієнтів, а у віддалені строки у 60% пацієнтів залишаються СНСШ. J.Sonksen i співавт. (2015) відмічають пряму кореляційну залежність між тривалістю інфравезикальної обструкції і порушенням функції детрузора. Нерідко внаслідок утворення мегацисту після усунення обструкції не вдається відновити випорожнення сечового міхура.

В 2017–2019 рр. в урологічній клініці перебувало на лікуванні 5 хворих з декомпенсованим сечовим міхуром внаслідок тривалої інфравезикальної обструкції, яким проведено успішну хірургічну корекцію мегацисту. Наводимо приклад.

Хворий Д., 60 років, госпіталізований зі скаргами на неможливість самостійного сечовипускання, періодичний ниючий біль над лоном. Вважає себе хворим впродовж 7 років. Із анамнезу, 6 років тому з приводу ДГПЗ виконана ТУРП. Сечовипускання відновилось, $Q_{\max}$ – 14,1 мл/сек, об'єм залишкової сечі не перевищував 100 мл. Через рік з приводу збільшення об'єму залишкової сечі до 450 мл, інтермітуючої сечової інфекції хворому накладена цистостома, а через 6 тижнів виконана ТУР структури шийки сечового міхура. Впродовж наступних 5 років хворому двічі на рік проводилося комплексне лікування, спрямоване на відновлення мікроцир-

куляції та іннервації сечового міхура, лікування сечової інфекції. При госпіталізації $Q_{\max}$ – 3,1 мл/сек, I-PSS – 35 балів, QoL – дуже невдоволений, PSA – 0,9 нг/мл. За даними УЗД розміри та структура нирок у межах норми, об'єм сечового міхура 720 см³, візуалізуються множинні конкременти, об'єм передміхурової залози – 27 см³, об'єм залишкової сечі – 480 см³. Встановлено діагноз: Рецидив структури шийки сечового міхура. Хронічна затримка сечі. Мегацист. Хронічний цистит. Камені сечового міхура. Під спинальною анестезією, розтином над лоном витончена передня стінка сечового міхура у ділянці верхівки розсічена впоперек на 10 см. Видалено до 20 конкрементів розмірами до 15 мм. Виконано клиноподібну резекцію шийки сечового міхура. Далі стінка сечового міхура впродовж 6 см методом гідропрепаровки лібералізована від адVENTиції в напрямку шийки сечового міхура та впродовж 6 см від слизової в напрямку дна сечового міхура. Лібералізовану від адVENTиції нижню частину сечового міхура підшило по краю безперервно-узловим швом VICRYL 3/0 до лібералізованої від слизової верхньої частини сечового міхура. Далі верхня частина стінки сечового міхура накладена на нижню і також підшила по краю безперервно-узловим швом VICRYL 3/0, утворивши дублікатуру. Стінки сечового міхура додатково зшиті між собою по однокими узловими швами VICRYL 3/0. Сечовий міхур дреновано уретральним катетером Foley 20 F, який видалений на 8 добу. При контролльному обстеженні через 6 місяців максимальний об'єм сечового міхура – 320 см³, об'єм залишкової сечі не перевищував 70 см³, $Q_{\max}$ – 17,6 мл/с, I-PSS – 8 балів, QoL – вдоволений.

Таким чином, шляхом утворення дублікатурі стінки вдається зменшити об'єм сечового міхура при максимальному збереженні м'язової

тканини, тим самим підвищити скоротливу здатність детрузора і відновити спорожнення сечового міхура.

Адреса для листування

Л.П. Саричев
E-mail: leonid.sarychev@gmail.com
Тел.: +380978438055

АВТОМАТИЧЕСКАЯ КЛАССИФИКАЦИЯ РЕЗУЛЬТАТОВ УРОФЛОУМЕТРИИ МЕТОДОМ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ

A.E. Квятковский¹, Е.А. Квятковский¹, Т.А. Квятковская²

¹ КУ «Дніпропетровська ГКБ № 9 ДОС»

² ГУ «Дніпропетровська медичинська академія МОЗ України»

Вступление. Исследование уродинамики нижних мочевых путей является неотъемлемой частью обследования больных с заболеваниями, сопровождающимися симптомами нижних мочевых путей. Эффективным и относительно простым методом объективной оценки мочеиспускания является урофлоуметрия (УФМ). Анализ урофлоограмм требует затрат времени, зависящих от опыта врача, и сопряжен с субъективным фактором в интерпретации полученных данных. Существующая количественная оценка параметров урофлоограмм должна сопоставляться с качественным анализом кривых. Этот процесс до настоящего времени не автоматизирован. Субъективная оценка зависит от способностей наглядно-образного мышления оператора и его навыков сопоставления всего массива уже освоенных образов/паттернов, в данном случае урофлоограмм. Поэтому автоматический анализ характерных особенностей кривых может не только сэкономить время, но и сделать оценку урофлоограмм более надежной. Данная статья призвана улучшить эту ситуацию. Существует большое количество работ, посвященных разработке методов анализа и классификации медицинских временных рядов, таких как ECoG, ECG, EMG, EOG, EEG (J. van der Westhuizen и соавт., 2016, S. Min и соавт., 2017, O. Faust и соавт., 2018). Несмотря на это, классификации урофлоуметрических и уродинамических данных до сих пор посвящено считанное количество исследований (S. Altunay и соавт., 2009, A.Е. Квятковский и соавт., 2011, Baas, 2016). Вместе с тем, вначале 2010-х годов, с появлением достаточных вычис-

лительных мощностей, во многих задачах машинного обучения выдающиеся результаты начала показывать концепция нейронных сетей. Важным преимуществом применения нейронных сетей является отсутствие необходимости использования для классификации каких-либо эмпирически подобранных признаков. Это позволяет избежать ситуации, когда признаки построены неудачно или процесс их подбора слишком трудоемок.

Цель исследования: разработка метода автоматической классификации урофлоограмм с использованием нейронных сетей для оптимизации процесса урофлоуметрии и скрининговых исследований состояния мочеиспускания.

Материал и методы исследования. Для обучения и тестирования нейронной сети использовался набор из 3830 результатов УФМ, вручную классифицированных по 9 классам (таблица). Урофлоограммы были получены на урофлоуметре «Поток-К» (разработчик аппарата и компьютерного обеспечения А.Е. Квятковский). Было обследовано 2640 мужчин и 1190 женщин, что составило 69% и 31% от общего количества исследований соответственно. Возраст пациентов варьировал от 18 до 90 лет. Данные случайным образом разбивались на обучающую и тестовую выборку в соотношении 70% и 30%. Вычислительные эксперименты проводились на GPU Nvidia GTX 1080 и CPU Intel i7-4790. Использовался язык программирования Python и библиотеки Tensorflow и Keras.

Результаты и их обсуждение. Проведенное на наших данных тестирование нейронных сетей